

Мачков камен је српски Термопил, светилиште, учионица историје и поноса, рекао је председник Србије Томислав Николић на обележавању стогодишњице боја који се ту одиграо.

Томислав Николић је на Мачковом камену код Крупња рекао да Велики рат не памти крвавији бој, преноси Танјуг.

"Ни мањег бојишта, ни више жртава. У тој једној септембарској недељи, на простору нешто већем од 500 метара квадратних, пољу мањем од оног које сваки српски сељак с пролећа оре и по њему сади своју радост и муку, обе војске губиле су, кажу историјске књиге, свакога дана на хиљаде људи. Не памти се битка у којој је изгинуло више српских официра, њих 115 уз 176 рањених", подсетио је Николић.

Како је рекао, од палих команданата пукова стег и команду су преузимали команданти батаљона, од њих команданти чета, и тако редом, све док каплари нису постајали првокомандујући.

"А команда је била једна једина, увек иста: "За мном, јунаци", нагласио је Николић. Према његовим речима, није то био судар две војске већ два историјска, цивилизацијска концепта – једног који би да освоји туђе и другог који брани своје.

"Један је имао силно оружје и одморну, вишеструко бројнију војску, а други је познавао сваки камен и дрво, сваку ливаду и њиву, бранио своје двориште са дрвеном клупом под шљивом, и у дворишту прадедову кућу од набоја, и у кући жену, колевку, оца и мајку. А то оружје у глави и срцу јаче бије од оног у рукама", нагласио је председник.

Ратујући једна против друге, водиле су свака своју битку и свака је у својој победила, рекао је Николић и додао да су Аустроугари заузели коту на Мачковом камену, али их је чекало милион ката које и ако победе нису постајале или нису могле да остану њихове.

"Освајање камена жртвовањем живота није никакав мотив, али за његову одбрану, посебно ако је међаш или се налази у авлији, пролива се и последња кап крви и поносно умире са осмехом на лицу", рекао је председник Србије.

Николић је подсетио да је потом, битка на Колубари показала да војник не може да изгуби битку за кућни праг, без обзира на то како је наоружан и чије ознаке носи на шињелу.

"Увучени у овај рат на силу, нарочито после ове битке, Поћореклови војници били су деморалисани, измучени, рањеног поноса и убијене вере у себе, јер су их малобројни и слабо наоружани српски војници седам дана држали на том малом простору, изгинуло их је три пута више него Срба, 30.000 њихових војника избачено је из строја, само 22. септембра непријатељ је пребројао 1.200 својих мртвих војника", навео је Николић.

Страшним војничким поразом на Колубари, Поћорекова армија платила је данак Пировој победи на Мачковом камену, оценио је председник Србије.

Како је рекао, десетинама година је ова важна спомен-костурница на Мачковом камену

била затрављена, запостављена.

"Била је то у комунизам заробљена Србија која се иживљавала и на Гавриловићу, чувеном мајору српске војске који је бранио Београд, а њега, вишеструко рањеног, својим телима, гинући, бранили су његови војници", указао је Николић.

У жељи да се такве ствари више не дешавају, Николић је истакао да је још један споменик недалеко од Мачковог камена – бетонски крст који је донедавно једва вирио из папрати и растиња.

Председник је навео да је тај споменик подигао војник-болничар Милићевић када се Велики рат завршио, а који је извлачио рањенике са Мачковог камена који су на планинској коси, где је сада крст, чекали запрежна кола да их повезу пут Крупња у превијалиште.

"Аустроугарски извиђачи су видели запреге пуне тешких рањеника и мимо свих конвенција, људских и ратних обичаја, плотунима разнели више од 70 беспомоћних српских војника. Историјска правда хтела је да болничар Милићевић преживи овај мучки плотунски напад, да сведочи о догађају и да својим друговима јунацима сам подигне крст", рекао је Николић.

Како је додао, тај крст је њима у част, а нама за опомену да не заборављамо, да памтимо и приповедамо, да будемо поносни на своје претке и захвални за своју слободу, своју јуначку историју, идеале и вредности који нас међу државама и народима од вајкада стављају увек на страну праведника и слободара, победника и хероја.

"Мачков камен је српски Термопил, битка коју би много пре данашњег дана сваки народ

уздигао на пиједестал светиње и поноса, националне легенде која је узвишени историјски пример жртве за спас и одбрану отаџбине и народа. Данас то чинимо узвраћајући прецима сећањем и поштовањем, поручујући потомцима да је ово место светилиште, учионица историје и поноса", поручио је председник Србије.

(РТС)